

HÃY VUI LÊN! TUNG HÔ CHÚA SẮP ĐẾN!

Người Việt cội nguồn mang theo văn hoá Việt tộc từ vùng Lưỡng Quảng, hàng năm cứ đến cuối tháng “chạp”, nhà nào nhà nấy sửa soạn đón Tết. Tập tục không thể thiếu sót dù bận rộn đến đâu cũng phải dành một ngày để đi viếng mộ, **dọn dẹp nơi ở của người đã khuất cho sạch sẽ khang trang cũng như dọn dẹp nhà cửa của mình hiện tại.** Người Việt gốc Hoa gọi đó là đi “đạp mả” hay “*chạp mả*”. Đó là một trong những nét đặc thù của văn hoá Bách Việt. Không khí Tết thiêng liêng trang trọng vì đó là một thời mới bắt đầu. Một mùa Xuân canh tân sắp đến rũ sạch những tang thương của quá khứ **để hướng tới ngày mai tươi đẹp, những ngày mai tràn trề hy vọng.** Mọi sự được chuẩn bị từ lâu chờ đón chúa Xuân như đón rước một thượng khách đặc biệt. Người ta sơn phết, tẩy uế, trang hoàng nhà cửa, mặc quần áo thơm tất, ăn nói chừng chặc. Đường sá sạch sẽ chẳng còn những vết chân trâu, lồi lõm, lầy lội. Phiên chợ Tết ngày ba mươi tháng chạp nhộn nhịp, rồi khi nắng chiều buông, tất cả đều đột nhiên biến đổi. Nư một phép lạ, **đường sá vắng tanh, chợ búa dọn sạch,** cửa tiệm đóng cửa, người ta rút vào mái ấm gia đình sửa soạn mâm cỗ và y phục chỉnh tề trịnh trọng cúng giao thừa đón rước anh linh tiên nhân từ bên kia thế giới. Ngày mồng một là ngày quây quần, ngày ông bà tổ tiên chứng giám cùng con cháu đi xa trở về sum họp. Người ở gần đi đến nhà nhau chúc Tết. Trong nhà ngoài ngõ, râm ran lời chúc tụng. Trẻ già lớn bé, nam phụ lão ấu, người người gặp nhau trong nụ cười thân mật. Bao nhiêu hờn giận xích mích bỏ qua, bấy nhiêu hoà khí bao trùm toả lan khắp chốn. Người thôn dân mời nhau miếng trầu thăm tình làng xóm, tỏ lòng khoan dung độ lượng. Kể thị thành chuyện trò, miếng lép bép hạt dưa, đỏ tình mến yêu. **Cả một bầu khí giao hoà thân thương vây quanh lấy mọi người.**

Không khí, tập tục của ngày tân niên quả là nơi gặp gỡ của Văn Hoá Bách Việt và Kitô Giáo. Chủ Nhật II Mùa Vọng, là Mùa của Niềm Vui Hy Vọng Bình An và Hoà Giải với mọi người anh em trong Chúa Kitô. Đón mừng Chủ Nhật II Mùa Vọng, cũng là thực hiện chủ đề của Năm Thánh, được chia sẻ trong **Tin Mừng**. Thánh Luca cho biết Ông Gioan “tẩy giả” loan báo niềm vui Con Thiên Chúa đã đến, niềm vui mà nhân loại đã từ lâu hy vọng đợi chờ. Ông đi “*khắp miền sông Gio-đan, rao giảng phép rửa sám hối cầu ơn tha tội.* **Hãy dọn đường Chúa đến. Hãy sửa sang cho ngay để đón Chúa, thì mọi người sẽ được ơn cứu độ**”

“Đời hoàng đế Ti-bê-ri-ô năm thứ mười lăm, Phong-xi-ô Phi-la-tô làm toàn quyền xứ Giu-đê-a, Hê-rô-đê làm thủ hiến xứ Ga-li-lê-a, còn em là Phi-líp-phê làm thủ hiến xứ I-tu-rê và Tra-khô-nít; Li-xa-ni-a làm thủ hiến xứ A-bi-lên; An-na và Cai-pha làm thượng tế; có lời Chúa đã kêu gọi Gio-an, con Da-ca-ri-a, trong hoang địa.

Ông liền đi khắp miền sông Gio-đan, **rao giảng phép rửa sám hối cầu ơn tha tội**, như lời chép trong sách Tiên tri I-sai-a rằng: *"Có tiếng kêu trong hoang địa: Hãy dọn đường Chúa, hãy sửa đường Chúa cho ngay thẳng, hãy lấp mọi hố sâu và hãy bạt mọi núi đồi; con đường cong queo hãy làm cho ngay thẳng, con đường gồ ghề hãy san cho bằng. Và mọi người sẽ thấy ơn cứu độ của Thiên Chúa"* (Lc 3, 1-6).

Thiên Chúa ban cho bà Giacaria tuy già lại hiếm muộn, sinh được con trai Gio-an Tẩy Giả làm Tiên Hô cho Đấng Mê-si-a, đến nỗi ông chồng không thể tin nổi được sự kỳ diệu ấy, khiến Chúa cho ông phải câm trong thời gian bà vợ thai nghén Gio-an, hầu làm chứng ân sủng lạ lùng Chúa ban để ông phải xác tín: *"Láng giếng ai nấy đều kinh sợ. Và các sự việc ấy được đồn ra khắp miền núi Giu-đa"* (Lc 1, 65). Gio-an từ bỏ mọi sự, lui vào ẩn dật nơi hoang địa, *thu mình trong cuộc sống hèn mọn, ép xác, sống kết hợp mật thiết với Chúa.* Ông ăn châu chấu, uống mật ong rừng, mặc áo lông lạc đà, chuyên tâm cầu nguyện, hãm mình và sám hối để thực thi sứ mạng Tiên Hô. Ông kêu gọi người ta hồi tâm, hoán cải, để dọn đường cho Chúa sắp đến. Lời Chúa trong Tin Mừng nhấn mạnh hai yếu tố cốt lõi của đời sống đức tin: **niềm vui tìm kiếm và gặp gỡ Chúa** cùng với **sự sám hối canh tân đời sống**.

I – HÀNH TRÌNH ĐỨC TIN: NIỀM VUI TÌM KIẾM VÀ GẶP GỠ CHÚA

1- Lời Chúa đem lại niềm vui vỡ oà trong đời sống đức tin

Thánh Kinh có lời chép: *"Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh, mà còn nhờ mọi lời do miệng Thiên Chúa phán ra" (Mt 4:4)*. Dân Israel trong sa mạc đã không chỉ cần thức ăn vật chất mà cần Lời Chúa để duy trì sự sống tâm linh. *Họ đã trải qua 40 năm trong sa mạc* sau khi rời khỏi Ai Cập, và trong thời gian đó, *họ không chỉ cần thức ăn vật chất mà còn cần Lời Chúa* để duy trì sự sống tâm linh: *"Ngài đã khiến người bị đói, rồi cho người ăn ma-na mà người chưa hề biết, cũng như tổ phụ người chưa hề biết, để làm cho người biết rằng: Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng còn nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Giê-hô-va."* (Sách đệ nhị luật 8:3)

* Niềm vui vỡ oà ấy khác nào dân Israel được Thiên Chúa mở đường giữa sa mạc, khơi những dòng sông tại vùng đất khô cằn để giải thoát dân Ngài khỏi cảnh lưu đày, trở về với nguồn cội quê hương, với tình yêu của Thiên Chúa:

[16] Đây là lời ĐỨC CHÚA,
Đấng đã vạch một con đường giữa đại dương,
một lối đi giữa sóng chồm vươn oai hùng,

[17] Đấng đã cho xuất trận đoàn quân chập chùng,
Nào chiến xa chiến mã, tướng mạnh binh hùng:
– tất cả đã nằm xuống, và không còn vùng trỗi dậy,
Chúng đã bị dập đi, tắt ngấm như tim đèn hết cháy.

[18] Người phán như sau:
"Các người đừng nhớ lại những chuyện quá khứ,
Chớ quan tâm về những việc tự thuở xưa!

[19] Nay Ta sắp làm một việc mới,
Việc đó mạnh nha rồi, các người không nhận thấy hay sao?
Phải, Ta sẽ mở một con đường đi vào sa mạc,
Ta khơi những dòng sông tại vùng đất cằn khô.

[20] Loài dã thú, chó rừng và đà điểu, đều sẽ tôn vinh Ta.
Vì ngay giữa sa mạc, Ta cho nước chảy,
Khơi những dòng sông tại vùng đất nắng cháy khô cằn,
Cho dân Ta tuyển chọn không còn lo khát.

[21] Chính Ta tạo tác dựng dân này.
Danh Ta chúng sẽ hằng ngày tôn vinh.
(Isaia 43,16-21)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=23889>

* Niềm vui vỡ oà ấy như lời **Thánh vịnh** cất tiếng **CA KHẢI HOÀN**: *"Khi Chúa dẫn tù nhân Sion trở về, ta tưởng mình như giữa giấc mơ. Miệng ta vang tiếng cười, lưỡi ta rộn ràng câu hát."*, là *biểu tượng của sự giải thoát thiêng liêng*, khi Thiên Chúa đưa con người ra khỏi cảnh lưu đày của tội lỗi để trở về với Ngài.

[1-2] Chúa đưa dân chúng Sion,
Dẫn về quê cũ, hết còn lao đao,
Ta như trong giấc chiêm bao,
Reo cười rộn rã dâng trào hân hoan.

[3] Người ngoài bàn tán râm ran:
"Ơn này quả thực Chúa ban lạ thường!"
Lòng ta vui sướng khôn lường!
Ơn Người vĩ đại, Chúa thương vô cùng.

[4] Lạy Chúa khoan dung!
Xin Ngài giải thoát lao lung,
Như từng mưa ngập suối rừng cạn khô.

[5] Ai gieo trong gấn lệ mờ,
Sẽ vui mùa tới vàng tơ cánh đồng.

[6] Khi đi nức nở gieo trồng,
Khi về quây lúa nức lòng reo vui.
(Đáp Ca Tv 126: 1-2ab. 2cd-3. 4-5. 6)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

2- Tìm kiếm và gặp gỡ Chúa trong đời sống: Chúng ta không chỉ gặp Chúa qua cầu nguyện, bí tích mà còn qua đời sống hằng ngày – trong những cuộc gặp gỡ, phục vụ tha nhân, và trong những khoảnh khắc nội tâm: "Ta bảo thật các người: Những gì các người làm cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các người đã làm cho chính Ta" (Mt 25:40).

Thánh Têrêsa Calcutta đã gặp gỡ Chúa Giêsu nơi những người nghèo khổ. Bà luôn dạy rằng phục vụ người nghèo chính là phục vụ Chúa. Thánh Têrêsa Calcutta đã sống theo tinh thần phục vụ người nghèo như một cách để gặp gỡ Chúa Giêsu.

*"Quả thật, Ta bảo các người: **Mỗi lần các người làm như thế** cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các người đã làm cho chính Ta vậy."* (Mátthêu 25:40)

Câu này nhấn mạnh rằng **phục vụ người nghèo chính là phục vụ Chúa**, một tư tưởng mà Thánh Têrêsa Calcutta đã thực hành suốt đời mình. Mẹ tin rằng **Chúa hiện diện nơi những người nghèo khổ**, và việc chăm sóc họ là một hành động yêu thương dành cho chính Chúa.

3- Nhờ đức tin mạnh mẽ mà được Chúa tỏ quyền năng ban cho niềm vui bình an

Đức tin mang lại một niềm vui sâu xa vì khi tìm thấy Chúa, chúng ta được sống trong bình an, hy vọng và tình yêu. Chúa Giêsu phán: "Hãy đến với Ta, hỡi những ai vất vả và mang gánh nặng, Ta sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng." : *"Hãy vui mừng luôn mãi, cầu nguyện không ngừng, tạ ơn trong mọi hoàn cảnh"* (1 Tx 5:16-18).

*** Câu chuyện về Phaolô và Sila trong tù là một minh chứng mạnh mẽ về đức tin và quyền năng của Thiên Chúa.** Theo sách Công Vụ Tông Đồ, hai ông bị bắt giam vì rao giảng Tin Mừng, nhưng thay vì than vãn, họ đã cầu nguyện và hát ca tụng Thiên Chúa. Chính lúc đó, một trận động đất lớn xảy ra, làm rung chuyển nền móng ngục thất, mở tung mọi cửa và khiến xiềng xích của các tù nhân rơi xuống. (CVTD 16:22-34)

Viên cai ngục, tưởng rằng các tù nhân đã trốn thoát, định tự vẫn, nhưng Phaolô đã trấn an ông rằng tất cả vẫn còn ở đó. Cảm động trước sự kiện kỳ diệu này, viên cai ngục đã hỏi Phaolô và Sila cách để được cứu độ. Hai ông trả lời: **"Hãy tin vào Chúa Giêsu, thì anh và cả nhà anh sẽ được cứu độ"**. Sau đó, viên cai ngục cùng gia đình đã chịu phép rửa và vui mừng vì đã tin vào Thiên Chúa. (CVTD 16, 22-34)

*** Khi dân Israel bị quân đội Ai Cập truy đuổi, Thiên Chúa đã mở đường bằng cách rẽ nước Biển Đỏ**, giúp họ đi qua an toàn trước khi nước trở lại và nhấn chìm quân Ai Cập:

[21] Ông Mô-sê giơ tay trên mặt biển,
CHUA cho gió đông cuồn cuộn thổi vô
dồn biển lại, thành đất cạn khô.
Bởi vì dòng nước rẽ ra hai bờ,
[22] và con cái Ít-ra-en đi vô
giữa lòng biển cả cạn khô,
nước sừng sững nhô lên
như tường thành phân hai bên tả hữu.
(Xuất Hành 14:21-22)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=22613>

*** Vua ra lệnh quăng Đa-ni-ên vào hầm sư tử**, lấp kín hầm bằng phiến đá đóng ấn của vua và các đại thần. Trước khi trở về cung, vua ngao nghể chế riều: "Vị thần mà người bền lòng phụng sự, chính vị ấy sẽ cứu người!". Suốt đêm, Đaniên không được ăn không uống, cũng chẳng cho các cung phi vào hầu. Sáng sớm tinh sương, vua trỗi dậy, vội vã đi ra hầm sư tử. Vừa tới gần, vua cất giọng đau đớn gọi vọng xuống hầm: *"Hỡi Đa-ni-en, người tôi tớ của Thần hằng sống, vị Thần mà người bền lòng phụng sự, có cứu được người thoát hầm sư tử không?"*. Đa-ni-en đáp lại: *"Hoàng thượng, vạn vạn tuế! Thiên Chúa của thần đã sai thiên sứ đến khóa hầm sư tử khiến chúng không hại được"*

thần, bởi vì trước mặt Người, thần đã được nhìn nhận là vô tội, và, tâu đức vua, ngay trước nhan ngài, thần cũng chẳng làm điều gì ác. "Lúc ấy, vua rất vui mừng, truyền kéo ông Đa-ni-en lên khỏi hầm. Trên mình Đaniên không một vết **vì ông đã tin cậy vào Thiên Chúa** của ông. Vua liền truyền điệu những người kia đến, họ là những kẻ đã vu khống cho ông Đa-ni-en; rồi vua ra lệnh quăng họ cùng với vợ con vào hầm sư tử. Những người này chưa đụng tới nền hầm, thì sư tử đã vỗ lấy chúng mà nghiền nát xương. (Đa-ni-ên 6: 17-25)

*** Vua hãm hại ba người bạn của Đa-ni-ên vì không thờ phượng tượng vàng của vua**, nên nhà vua truyền đốt lò lửa mạnh hơn mọi khi gấp bảy lần, ra lệnh cho những người lực lưỡng nhất trong quân đội trói Sa-đơ-rắc, Mê-sác và A-bê-nê-gô ném vào lò lửa. Lệnh vua thúc bách, lửa bốc quá cao nên ngọn lửa giết chết chính những người đem Sắt-rắc, Mê-sác và A-vết Nơ-gô lên miệng lò. Còn ba người ấy là Sắt-rắc, Mê-sác và A-vết Nơ-gô rơi xuống lò lửa đang cháy phừng phực, mình vẫn bị trói, nhưng họ vẫn sống sót **vì họ mạnh tin ở sự bảo vệ của Thiên Chúa**. (Đaniên 3: 19-23)

Trước những gian nan thử thách, nhờ niềm tin phó thác, ***họ đã gặp gỡ Chúa, được Người chở che giải thoát, vui mừng hưởng phúc bình an.***

*** Niềm vui ấy, khác nào niềm hân hoan của những người Giuđa bị lưu đày được giải cứu, nhìn cảnh cảnh Giêrusalem phục hồi, được thị kiến một "trời mới đất mới" trong thời đại huy hoàng sắp đến, như lời ngôn sứ Isaya tường thuật:**

"Ta sẽ làm cho môi miệng chúng mừng rỡ hoan ca:

"Bình an cho khắp mọi nơi!

CHÚA tuyên: Ta chữa nó nay được lành"

"Nhưng phường gian ác nổi điên:

Chúng như biển động không yên, cuồng cuồng:

Sóng chồm cuộn cuộn chập chùng

Đổ vào bùn cặn chất chồng nhớp nhơ.

"Thiên Chúa của tôi phán:

"Những phường độc ác gian tà

Sẽ không được hưởng thái hoà bình an."

(Is. 57:19-21)

*** Niềm vui ấy, khác nào niềm hân hoan mà ngôn sứ Ba-rúc kêu gọi dân cư Giêrusalem. Trong Bài Đọc I, Ông khuyên dân Giêrusalem hãy cởi bỏ áo tang khổ nhục và mặc lấy ánh vinh quang vĩnh cửu, khoác vào mình áo choàng công chính của Thiên Chúa ban cho. Một lời hứa đầy hy vọng về sự phục hồi của dân Israel sau thời gian lưu đày. Ông mô tả cảnh tượng Giê-ru-sa-lem được tái sinh, nơi mà núi cao bị bạt thấp, thung lũng được lấp đầy, rừng xanh và đủ loại quế trầm sẽ tỏa bóng che rợp Ít-ra-en, để dân Chúa có thể trở về trong hoan lạc và ánh sáng vinh quang của Thiên Chúa. Một hình ảnh không chỉ mang ý nghĩa lịch sử mà còn **phản ánh niềm hy vọng về một trời mới đất mới, nơi Thiên Chúa sẽ thiết lập hòa bình và công lý vĩnh cửu:****

Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy cởi áo tang chế và sầu khổ của người, hãy mặc lấy sự huy hoàng và vinh quang đời đời của Chúa mà Chúa ban cho người. Chúa sẽ mặc cho người áo công lý, và đặt vương miện vĩnh cửu trên đầu người. Vì chưng, Chúa sẽ tỏ bày huy hoàng của Chúa trong

người cho mọi kẻ trần gian. Vì *Thiên Chúa sẽ đời đời gọi tên người là Hoà bình trong công lý và Vinh dự trong hiếu nghĩa.*

Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy chỗi dậy, đứng nơi cao, và nhìn về hướng đông. Hãy nhìn con cái người từ đông sang tây họp lại theo lệnh của Đấng Thánh, họ hân hoan thấy Chúa nhớ đến họ. Họ bị quân thù dẫn đi xa người, nhưng *Chúa đã đem họ về cho người trong vinh dự như các hoàng tử.* Vì Chúa đã ra lệnh triệt hạ mọi núi cao và mọi đồi từ ngàn xưa, lấp đầy những hố sâu, để trái đất được bằng phẳng, hầu Ít-ra-en vững vàng bước đi cao rao vinh quang Thiên Chúa.

Theo lệnh Chúa, những cánh rừng, những cây có hương thơm, đã cho Ít-ra-en núp bóng, vì *Chúa sẽ hân hoan lấy lòng từ bi và công bình của Người dẫn dắt Ít-ra-en đến ánh vinh quang.* (Br 5, 1-9)

II – ĐIỀU TIÊN QUYẾT LÀ SÁM HỐI VÀ CANH TÂN ĐỜI SỐNG

1- Sám hối là quyết tâm trở về với Chúa không chỉ là nhận ra lỗi lầm.

Kinh Thánh có lời chép: *"Hãy sám hối và tin vào Tin Mừng" (Mc 1:15).* Giáo lý Hội thánh dạy Bí tích Hoà Giải là cách Kitô hữu sống sám hối thực sự và cảm nghiệm lòng thương xót của Chúa.

Giảng về Bí Tích Hoà Giải, Đức Thánh Cha Phanxicô kết luận Bài Giáo Lý rằng: "Các bạn thân mến, cử hành Bí Tích Hoà Giải có nghĩa là được ôm ấp trong một vòng tay ấm áp: là vòng tay của lòng thương xót vô cùng của Chúa Cha. Chúng ta hãy nhớ lại dụ ngôn rất đẹp này là người con bỏ nhà ra đi với số tiền thừa kế; anh ta đã phung phí tất cả số tiền ấy, và sau đó, khi không còn gì nữa, anh ta quyết định trở về nhà, không phải như một người con, mà như một đầy tớ. Trong lòng chất đầy tội lỗi và nhiều hổ thẹn. Điều ngạc nhiên là khi anh bắt đầu lên tiếng để xin được tha thứ, thì *người cha không để cho anh nói, mà ôm chầm lấy anh, hôn anh, và cho dọn một bữa tiệc ăn mừng.* Nhưng tôi nói với anh chị em, **mỗi khi chúng ta xưng tội, Thiên Chúa cũng ôm chúng ta, Thiên Chúa cũng ăn mừng!** Chúng ta hãy tiến bước trên con đường này!"

2- Hành trình sám hối là một tiến trình không ngừng.

Thánh Phêrô, dù đã chối Chúa ba lần, *vẫn không ngừng hoán cải và sống một đời tận hiến cho Tin Mừng.* Thánh Mátthêu khuyên nhủ: *"Anh em hãy làm cho sinh hoa kết quả xứng với lòng sám hối" (Mt 3:8).* Để làm sinh hoa trái, sám hối phải đi kèm với hành động cụ thể: *"Đức tin không có hành động thì quả là đức tin chết" (Gc 2:17).* *"Nếu ai ở trong Chúa Kitô, người ấy là một thợ tạo mới. Những gì cũ đã qua, và này, mọi sự đều trở nên mới" (2 Cr 5:17).*

Trong dụ ngôn người Samaritanô nhân hậu. ***Chúa Giêsu dạy rằng tình yêu đích thực không chỉ là lời nói mà còn phải được thể hiện bằng hành động.*** Thánh Luca kể: "Một người kia từ Giê-ru-sa-lem xuống Giê-ri-khô, dọc đường bị rơi vào tay kẻ cướp. Chúng lột sạch người ấy, đánh nhừ tử, rồi bỏ đi, để mặc người ấy nửa sống nửa chết. Từ thầy tư tế, đến thầy Levi đi ngang qua đều làm ngơ. Duy có người Sa-ma-ri kia đi đường, tới ngang chỗ người ấy, cũng thấy, thì chạnh lòng thương, không những băng bó vết thương, còn đem tới quán trọ, trao tiền trước cho chủ quán săn sóc rồi sau này sẽ hoàn trả nốt".

Chúa Giêsu hỏi người thông luật: "Theo ông nghĩ, trong ba người đó, ai đã tỏ ra là người thân cận với người đã bị rơi vào tay kẻ cướp?". Người thông luật trả lời: *"Chính là kẻ đã thực thi lòng thương xót đối với người ấy."* Đức Giê-su bảo ông ta: "Ông hãy đi, và cũng hãy làm như vậy." (Lc 10:25-37).

3- Sám hối được Thiên Chúa tha thứ là cơ hội để canh tân.

Ngôn sứ Egiêkien tuyên sấm lời Chúa: Người hãy nói với chúng: "Ta lấy mạng sống Ta mà thề -sấm ngôn của ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng- *Ta chẳng vui gì khi kẻ gian ác phải chết, nhưng vui khi nó thay đổi đường lối để được sống.* Hãy trở lại, hãy từ bỏ đường lối xấu xa của các ngươi mà trở lại. Sao các ngươi lại muốn chết, hỡi nhà Ít-ra-en?". (Ez 33:11)

Chúa Giêsu không nghe đám đông hùa nhau đòi ném đá người phụ nữ bị bắt quả tang ngoại tình. Người không lên án: "Tôi không kết án chị. Chị hãy về đi, đừng phạm tội nữa!". Ấy là Chúa trao cho bà cơ hội hoán cải. (Ga 8:1-11)

Khi con người hoán cải, cuộc sống được đổi mới, lòng tràn đầy sự bình an và tình yêu của Thiên Chúa, như lời Thánh Phaolô: *"Tôi sống, nhưng không còn phải là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi."* (Galát 2,20). Cũng như Thánh Augustinô từng sống xa cách Chúa, nhưng sau khi sám hối, ngài sống kết hợp mật thiết với Chúa, trở thành một trong những vị thánh vĩ đại của Giáo Hội.

a- Trước hết là giữ lòng trong sạch yêu mến Chúa chờ ngày Chúa đến

Trong đời sống đức tin, người tín hữu được mời gọi hiệp thông với Thiên Chúa, sống trung tín, luôn tỉnh thức và mong chờ ngày Chúa trở lại. Việc chờ đợi này không phải là sự thụ động, mà là một quá trình rèn luyện tâm hồn để sống sao cho xứng đáng với tình yêu của Thiên Chúa.

Giữ lòng trong sạch không chỉ là tránh xa tội lỗi mà còn là **một sự thanh luyện tâm hồn mỗi ngày, là một quá trình liên tục**, đòi hỏi sự gắn bó với Lời Chúa, cầu nguyện và sống theo giáo huấn của Ngài. Như Thánh vịnh có lời khuyên dạy:

[9] Sao giữ được tuổi xuân cho vẹn tròn trong trắng?

Thưa, lời Chúa dạy phải thực-thi cho đúng không sai.

[10] Lạy Chúa, con hết dạ tìm kiếm Ngài,

Xin đừng để con làm sai lệnh Chúa!

[11] Con hằng ấp-ủ lời Ngài

Để con sẽ mãi trọn đời hiếu trung.

(TV 119: 9-11)

Yêu mến Chúa không chỉ là cảm xúc mà còn là một sự dẫn thân. *Lòng yêu kính Chúa cần được nuôi dưỡng mỗi ngày* thông qua việc học Kinh Thánh, cầu nguyện và sống theo Lời Chúa. Nếu không liên tục vun đắp, tình yêu ấy có thể phai nhạt theo thời gian.

b- Sau nữa là gia tăng lòng bác ái yêu thương tha nhân

"Nếu tôi có được tất cả mà không có đức ái, thì tôi chẳng là gì cả." (1 Cô-rinh-tô 13,2-3)

Bác ái không chỉ đơn thuần thể hiện qua việc giúp đỡ vật chất mà còn là một thái độ sống qua những cử chỉ yêu thương, cảm thông và chia sẻ như một lời hỏi han chân thành, một nụ cười động viên, một sự lắng nghe không phán xét, hay một cái ôm đầy ấm áp dành cho người đang đau khổ: *"Hỡi anh em, chúng ta đừng yêu thương chỉ bằng lời nói hay đầu môi chót lưỡi, nhưng phải yêu thương thật lòng và bằng việc làm."* (1 Gioan 3,18)

Kinh Thánh từng nhắc nhở: *"Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức lực người. Người phải yêu đồng loại như chính mình."* (Mác-cô 12,30-31). *"Anh em đừng mắc nợ gì ai, ngoài món nợ tương thân tương ái; vì ai yêu người, thì đã chu toàn Lễ Luật."* (Rôma 13,8). *"Trái lại, phải đối xử tốt với nhau, phải có lòng thương xót và biết tha thứ cho nhau, như Thiên Chúa đã tha thứ cho anh em trong Đức Kitô."* (Ê-phê-sô 4,32). *"Phần chúng ta, chúng ta hãy yêu thương, vì Thiên Chúa đã yêu thương chúng ta trước. Nếu ai nói: 'Tôi yêu mến Thiên Chúa' mà lại ghét anh em mình, người ấy là kẻ nói dối."* (1 Gioan 4,19-20).

Những kẻ nói dối sống đời không công chính, chưa gột hết tham sân si, lòng chưa được sạch trong, còn ô nhiễm bụi nhơ của tội lỗi, của ích kỷ, đố kỵ, hận thù nhỏ nhen, làm sao có được tinh thần quảng đại, vị tha bác ái, như lời Thánh Phaolô căn dặn tín hữu Philipphê trong **Bài Đọc II**: Ngài hằng **"cầu nguyện cho anh em ngày càng gia tăng lòng bác ái"** và khuyên: **"Anh em hãy ăn ở trong sạch cho đến ngày của Đức Ki-tô"**.

Anh em thân mến, luôn luôn trong mọi lời cầu nguyện của tôi, tôi hân hoan khẩn cầu cho tất cả anh em, vì anh em đã thông phần vào việc rao giảng Phúc Âm từ ngày đầu cho tới nay. Tôi tin tưởng rằng Đấng đã khởi đầu việc lành đó trong anh em, cũng sẽ hoàn tất cho đến ngày của Đức Giê-su Ki-tô.

Vì Thiên Chúa làm chứng cho tôi rằng: tôi yêu mến tất cả anh em với tâm tình của Đức Giê-su Ki-tô. Điều tôi cầu nguyện bây giờ là lòng bác ái của anh em ngày càng gia tăng trong sự thông biết và am hiểu, để anh em xác định những điều quan trọng hơn, để anh em được trong sạch và không đáng trách cho đến ngày của Đức Ki-tô, anh em được Đức Giê-su Ki-tô ban cho dư đầy hoa quả công chính, hầu tôn vinh và ngợi khen Thiên Chúa. (Pl 1, 8-11)

III- LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu,
Con như tên Giuđa phản bội,
lấy "cái hôn để nộp bắt Thầy".
Mỗi lần phạm tội là con đóng đinh Thầy
Con trả nghĩa Thầy bằng gây đớn đau.
Con xin phủ phục khấu đầu,
Dốc lòng sám hối khẩn cầu Thầy thương,
Cho con đủ sức kiên cường,
Thoát tròng cạm bẫy ma vương giăng đầy,
Để con vững bước theo Thầy:
Đường ban Sự Sống, tràn đầy thánh ân.

Lạy Chúa khoan nhân,
Con xin có Chúa ở gần,
Để con nghe được tiếng than của Thầy,
Để nhìn máu rỉ mọai gai,
Để nghe thương xót rót đầy lòng đau.
Trong bí tích nhiệm màu Thánh Thể,
Con kết hợp cùng Thầy chẳng thể phân ly.
Đường đời muôn ngã con đi,
Con luôn bên Chúa chẳng khi nào rời.
Con rao lời Chúa khắp nơi,
Lời Thầy tha thiết gọi mời thương nhau.
Con rao tiếng vọng rừng sâu:
"Dọn đường Chúa đến, trắng phau tâm hồn!
Phố phường, thành thị, nông thôn!
Reo mừng, tiếng hát cất lên vang rền!
Toàn dân hỡi, hãy vui lên!"

*ĐK- Hãy vui lên! Tung hô Chúa sắp tới!
San cho bằng mọi thung lũng núi đồi
Sửa cho ngay quanh co mọi nẻo lối
Đồng cỏ hoang hoan hỷ nở hoa tươi
Hãy Si-On! Kìa Chúa đã tới rồi
Hãy mở lòng! Ngài đem ơn cứu rỗi
Hãy đứng lên! Reo mừng vui ca múa
Đừng sợ nữa, tay người hết bại xuôi! (*)*

* Con từ nay thành tâm cải hối
Hết điều ngoa, đổi mới hồn con
Không tham lam chẳng còn gian dối
Quyết chôn vùi tội lỗi thật sâu
Con chẳng còn âu sầu áy náy
Xin thực thi bác ái yêu thương

* Xin làm cây trồng bên dòng suối
Mãi xanh tươi mùa trái trở sinh
Không theo quân giả hình gian trá
Chẳng như vỏ trấu gió thổi bay (**)
Chăm bón vườn nho Ngài đã cấy
Cho càn xanh trĩu trái sum suê

* Con hằng mong Ngài mau ngự đến,
Kéo con ra khỏi chốn hiểm tai.
Con hân hoan được Ngài cứu rỗi,
Sống phục hồi đổi mới từ nay.
Ôm ấp tình yêu Ngài muôn thuở,
Con nguyện không xa Chúa bao giờ.

(*) *Isaia 35:1; 40: 3-4, Xôphônia 3:14-18; (**) TV 1:3-4*

<https://www.youtube.com/watch?v=rmXrmBtczDs&list=PLwArpSZK-r6cUX4tVOFyqd0FRYBvJrFO4&index=28>

Ben. Đỗ Quang Vinh